

— Hvat heldur tú um at privat virki, sum bankar eiga, skulu umsita kelduskattskipanina og fólka-virlitid?

Kær. Petersen, sakførari;

— Nógvir lønmóttakarar hava avtalu við bankan, um at hann rindar skattin fyri tey. So tann gjaldingarhátturin verður longu nú nógvir praktiseraður. Tað sær eisini út til, at fólk hava einki móti at biðja bankan rinda bæði eitt og annað fyri seg.

Tað er trupult at svara stutt uppá handa spurningin. Tað er tó altíð ein ávis betonkilgheit við eini konsentrering av upplýsingum á einum stað. Men at hongja seg í, at fyrst, sum bankarnir eiga, skulu fyrisita, slíka skipan dugi eg ikki at siggja, sum tann stóra trupulleikan.

Er nakar vandi fyri misnýtslu av upplýsingum, so er hann eins stórir, um tað eru bankarnir ella Gjaldstovan, sum umsitur.

Árni Absalonsen, grannskoðari;

— Um tað er vandin fyri misbrúki av upplýsingum tit hugsa um, so dugi eg ikki at siggja, um vandin er størri, um tað er ein privatur ella ein almennur stovnur, sum umsitur teir. Eitt annað er tað, at tess fleiri upplýsingar, ið verða registreraðir, tess størri er møguleikin fyri at brúka — ella misbrúka, um man vil.

Og tað er óhugnaligt at hugsa um, hvat teir kunnu brúka til.

Ársinntøkan hjá arbeiðara fallin við 10.000 kr.

politisk viðmerk-
ing

Jørgen Thomsen, løgtingsmaður

Uttan iva vóru fólk farin av vænta, at samgongan, ið hevur valdað nú í tvey ár, fór at koma við einum nýggjum politikki.

Týðuliga varð sagt, at nú skuldi leggjast á annan bógv nú skuldi rekast borgarlíkur politikkur.

Eftir at hava hoyrt røður, og eftir at hava lisið skrivning leiðara Sambandsflokksins, tað ið hann sat í andstöðu, var tað einki lógið, at mong vóru farin at væntað eina vend, soleiðis, at nú fór alt at gerast so leikandi lætt fyri færingin, ið eftir teirra jukan at døma, hevði verið fjøtráður av tí sosialistiska stýrislagnum, ið hevði valdað her á landi. Soleiðis skiltu uttan iva mong stöðuna.

Men at hetta alt var innanholað gabb og vill-leiðandi reyp hava færingin fingið váttan fyri — við stóðugt vaksandi skatta- og tolltrýsti — tað er uttan iva tyngri og dýrari at liva enn undan farin ár.

Mangan hevur verið fært fram, at jøvnaðarflokkurin við síni nýggju leiðslu er munandi broyttur. Hetta varð roynt — serstakliga av ávisum sambandsmonnum — at síga fólk frá um hesa broyting, og um hvussu hann var broyttur til yvirtøkuflokk, til loysingarflokk, og annað mangt, ið eg ikki leggi í at nevna í hesum sambandi.

At hetta er møn, kann eingin ivi vera um, tí at Javnaðarflokkurin hevur altíð givið týðuliga tilkennar, at vit meta rikisfelagsskapin Føroyar og Danmark í millum sum gagnligar, sum nakað verulígt kann spyrjast burtur úr. Ikki bara peningaliga, men so vissuliga eisini politiskt. Harvið er ikki sagt, at ikki kann gerast tørvur á broytingum á hesum øki, og vit ynskja trupulleikarnar, ið eru, loystar innan fyrri karmin av heimastýrislógini.

Eingin er so deyvur, og eingin er so blindur, uttan

at siggja, og tað serstakliga at hoyra, at Sambandsflokkurin við síni nýggju leiðslu er munandi broyttur. Tað vil síga, at hann nú týkist vilja halda somu kós sum Fólkaflokkurin ger.

Sambandsflokkurin er nú lagdur á eina harða høggravenda kós. Eftir at Fólkaflokkurin hevur slept meylinum um kvettning og loysing, er eingin itókiligur munur á hesum báðum flokkum.

So leingi henda stöðan myndar føroyska politikkinn, verða ikki trygg politisk viðurskipti í hesum samfelag.

Tað, ið vit nú koma at merkja er, at vit verða færd inn í eina borgarlíga tíð, eina tíð við skerj-ingum og afturhaldi, har ið alt gerst meiri og meiri tilvildarligt, og tyngri og dýrari at liva hjá vanligu fólkinum.

Alt er munandi dýrkað í hesum samfelag hesi bæði seinastu árin.

Onkur vil uttan iva síga, at vit hava eisini

fingið meiri lön — tímalönin er munandi hækkað hesi bæði árin — og rætt er tað, vit hava fingið fleiri krónir í lönarhækkan, men spurningurin má heldur verða hann:

»Hvat fáa vit fyri peningin í mun til hækkanina«.

Í bókingi sum »Det rådgivende udvalg for Færøerne« hevur latið úr hondum fyri 1981, verður okkum sagt, at veruliga lönin, ella reallönin, hækkaði undan farin ár við ímillum 5–7%, meðan hon seinasta ár er fallið við 4%. Hetta merkir, at keypiorkan hjá vanligu fólkinum er fallin við 4 oyrum av hvørjari vunnari krónu, ella umleið 4000 kr. seinasta ár, men um vit so leggja hækkanina, ið var undan farin ár, afturat teimum 4%, man samlaða fallið verða umleið 10%.

Hetta fallið í reallönini gevur einum arbeiðara umleið 10.000 kr. minni í lön seinasta ár, í mun til undan farin ár.

Hetta má fælast tyngjandi fyri tey húski, ið eru noydd til at klára seg við eina arbeiðaralön í dag.

Koyfríðrætturin, ið er gjøgnumfærdur, er bert ein tæta, tí fyrst verður bensinprisurin hækkaður við yvir 90 oyrum fyri pottin, harafturat fæst einki fyri tær fyrstu 1.500 kr., ið nýtast verða fyri koyring, so hesin stuðulin man vera rættuliga slunkin saman um tikið.

Tað er uttan iva tørvur á fyri at minka verður um bæði privatu og almennu nýtsluna í hesum samfelag, men tað má slást rimmar fast, at tær inntekulógir, ið gjørdar verða til landskassan, ikki skulu raka tey húski, ið noydd eru at klára seg við 90–100 túsund kr., sum í veruleikanum bert eru 80–90 túsund kr. í mun til undan farin ár.

Hesi fólk hava tað ikki rúmligt, tí fyrst skulu 40% ella 30–40 túsund krónir í skatti.

Framhald av síðu 6

skatt inn, dúgliga hevur verið talað og skrivað um hetta arbeiðið, men heldur einki meir, um spurt hevur verið av kommununum, hví so hevur verið, hevur svarið verið: vit hava ikki tíð.

Var tað ikki pá sitt

pláss, at fari at kanna tíðina, hví hon ikki strekkjir, og møguleiga fingið hana at strekt heldur betur.

Tað er friktandi fyri, at kelduskatturin verður ikki tann loysnin, men hava vænta, um so verður, er alt ov lítið vunnid.

Palli Dalsgaard

Miðsavning

Fyri stuttum var frammi í fjølmiðlunum um ætlanina at byggja stórt minkahús í Eysturoy. Har varð m.a. sagt, at tað vóru nógvir pengar at spara í mun til aðrar, tí tað slapst undan at frysta fóduri.

Tað er galið hugsað, ræðslan hjá skinnalimum allastaðni er botulisman. Og tað veit ein og hvør, sum fæst við slógvg og

annað slíkt, hvussu skjótt varmi kemur í slíkt »avfall«. Og er rúgvan eitt sindur til stóðdar, so er pylsuisman har.

Hví skulu landsins myndugleikar hjálpa til við at miðsavná slíkt sum mink. Tá ein so veit at fólk úti um bygdinar gongur fyri einki ein stóran part av árinum.

Minkaalalarar hava ikki

brúk fyri so góðum samferðslumøguleikum, sum meginokið í Føroyum hevur. Tað eru nógvr út-smápláss her á landi, har hási arbeiðspláss komu nógvr betur við.

Til seinast: Latið nú ikki minkahús koma á hvønn tanga við ein brest. Latið heldur vinnuna finna sitt rétta pláss og sína røttu stódd, við skinnsamari leiðbeining og við sam-arbeiði við landsins myndugleikar.

GH

Fjöllbroytt jólakonsert

Í kvøld, hóskvøldið, kl. 20.00 verður konsert á Eysturskúlanum. Á konsertini framføra eitt 6-fólakór og gentukór jólasangir úr fleiri lóndum. Joanna Johansen syngur eisini nakrar sangir solo.

Tit ringja — vit skriva

Ringið telefon

11820

Ein av teimum, sum ikki hevur verið við á framsýningum áður er Anni Jacobsen. Umframt hesa myndina, sum er prenta til postkort, hevur hon onnur verk við á framsýningini